

Kmetijfske in rokodélfke novize.

Na svetlubo dane od z. k. kmetijfske drushbe.

Nº 15.

V frédo 11. kosaperska

1843.

D Te novize pridejo vsako frédo na dvéh zhetertnih listih v Ljubljani na svetlo. Plazhujejo se v pisarnizi z. k. kmetijfske drushbe v hishi 195 v Šalendrovi ulizi bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiste, ki jih ne dobivajo po poshti, sa zélo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejemljejo se pa pri natiskovavzu na Bregu Nr. 190. Po poshti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol leta 1 fl. 15 kr. Po vših z. k. poshtah se snajo dobiti.

S majhnimi denarji svoje pohishtvo nefrezhe obvarovati.

(Pokliz na vse hishne gospodarje.)

Škušnja vêzh let naš uzhí, de ogenj vezh in vezh nesrezhe med ljudmi dela in de se zhe dalje vezh pogorísh vidi, kamor se osremo. Vezhlétné škušnje nam tudi kashejo, kako dobre in koristne so tako imenovane pogorélfke asekuranzije, ktere se tudi bratovshnje f. Florjana ali sashihringe imenujejo, kterih namen je, shkodo, ki se je skosi ogenj pri pohishtvu sgodila, v denarjih povrazhati. Sakaj priloshnost imámo se preprizhati, de so hishni gospodarji, ki so pogoreli, pa v kako bratovshnje f. Florjanaapisani bili, svoje pohishtva veliko bolj varne, velike in prostorne sopet postavili, kakor so jih iméli, prédin so pogoréli. Kdó móre to resnizo tajiti? In to si samore vsak gospodar s majhnim denarjem storiti, ki ga lahko pogreshí, ki si ga lahko prihrani, zhe ga sa druge nepotrebne rezhi ne isdaja. Marsikomu bi se smelo rezhi: Prijatel! ostani petkrat v letu is oshtarije in lahko si boš svoje pohishtvo asekuriral! —

Zhe bi mi bili to dobroto pred létam 1811 iméli — tukaj samò od mesta Krajnja govorim — ko je to mesto 'pogorélo, bi gotovo she dan danashni ne gledali pogorish; sakaj vse to bi bili v novizh sofidi, ker so — k pohvali svojih so-

prebivavzov moram rezhi — sadaj véhdél vši v bratovshnjo f. Florjana sapisani.

Ako so ravno vse bratovshnje f. Florjana krištne, pa vender mislim, de je sa nashe deshele Grajshka na Shtajerskim nar bolj pripravna.

Ta drushba, ktera je od nashiga svetliga zesarja poterjena, obseshe tri deshele; namrež Šhtajersko, Krajnsko in Koroshko. V Gradzu je véliky vishar zele drushbe, ki se mu véliki direktor pravi; tam so pervi oskerbniki in pisarji, tam je kasa, v ktero ji denarji is vših treh deshel tekó, in is ktere se shkoda spet v vse tri deshele plazhuje. Krajnska in Koroshka deshela imate pa vsaka eniga oskerbnika, ki se mu pravi inspektor, kteri vse, kar se v desheli sgodi, to je: koliko je udov ali bratov k ti drushbi pristopilo, koliko se je skos ogenj shkode sgodilo i. t. d. v Gradez sporozhuje, denarje v kaso poshilja, jih pogorelzam is kase dobiva, in jim jih rasdeluje. Vsaka inspektorija je rasdeljena v vezh krajev, in vsak kraj ima svojiga pisarja, ki se mu pravi komisijonar; on sapishe všaziga posebej, kteri hozhe v drushbo stopiti, od sapisanih denarje pobira in jih dalej poshilja, zhe se kje nesrezha ognja primeri, s drugimi pomozhniki v ogled pride, de se shkoda sposna, in tako dalje. —

To je v resnizi bratovshnja, ki nima drusiga namena, kakor pomagati. Nesrezhnim pogorelzam pa tudi gotovo pomaga. Sa té je pa ta bratovshnja posébno dobra:

Pervizh: Ker ima, kdor se va-njo sapi-she, dolshnost, svoje pohishtvo soper in pred ognjem varno sidati: Škosi to ob priloshnost pride, svoje denarje na marsiktere druge nepotrebne rezhi obrazhati. Velikokrat se je shé sgodilo, de so pogorélzi potepuhi in hudobni ljudjé postali.

Drugizh: Ker opominjajo duhovni na prishnizi in gospoška s ozhitnim klizanjem, de imajo kmétje v bratovšnjo sapisani ob svojim zhasu plazhevati; de bi ne posabili, kar se lahko sgodi, in tudi de tako ob zhasu nesrezhe dobróte bratovšnje ne sgubé.

Zhe pa rezhemmo, de je bratovšnja f. Florjana v Gradzu sa prebivavze Štajerske, Koróshke in Krajnske deshele posebno pripravna, vendar ne pravimo, de druge bratovšnje f. Florjana tudi dobre in koristne niso. Tudi druge so dobre, slasti pa terhashka „Azienda Assecuratrice“ imenovana, ktera se je she v letu 1823 sazhela. Ta bratovšnja ne sagotovi samo pohishtev, temuzh tudi klajo, hishno orodje, shivino in blago na suhim in na vodah *)

Zhaſtiljivih duhovnih gospodov ne samorem dovolj profiti, svoje farmane opominjati, njih pohishtva v bratovšnjo f. Florjana sapisati in nekterim krive misli od teh bratovšnj odvseti ker mislico, de ni mogozhe vezh is bratovšnje stopiti, kadar se kdó va-njo sapishe. Nekteri pa ſhe zló mislico, de je to kak nov davek, kte-riga nam po fili naloshé. Kako neumne so take misli! Kako se to more davek imenovati, kar vsak dan lahko po svoji volji na-se vsamete ali pa pustite? Kako se to more davek imenovati, s zhimur se blago in pohishtje v varnost dene in kar se v fili tako obilno poverne? Zhe naš Bog ognja obvarje, krajzerjev, ki jih v bratovšnjo plazhamo, tudi nismo prez vergli! Svojim bratam smo sh-njimi pomagali, ki so v ognju svoje premoshenje sgubili. To plazhilo je po takim le almoshina, je lé dobro délo in tako smo storili, kar nam keršanska dolshost veléva.

Na vsako visho tadaj denarje, ktere v bratovšnjo damo, dobro sohranimo. V varnosti smo sami pred filo in revshino in tudi premoshenje nashih ſofedov je obvarnji, ki so s nami v bratovšnji. In vse to se s nekterimi krajzarzhki sgodi! Koliko mènj nesrezhnih fromakov bi naš nadlegovalo? in ko bi vi, ljubi moji! v kupa ſratali, kar le eno leto pogorelskim berazhem sda-jete, bo to vezh ſneslo, kakor pa letni denár, kte-riga v drushbo plazhate. Pogorelskim berazhem se le kaj maliga pomaga, vezhkrat se jim ſhkoduje; vezhkrat fo taki berazhi le goljufi, kteri na vafho dobro voljo greh delajo in vaf ſa denár golfajo.

^{*)} Pri téj priloshnosti vam na snanje damo, de je ravno ta bratovšnja g. Baumgartnerju in Comp. v Ljubljani, kterimu se je nesrezha primerila, de fe mu je ladja s banashkim ſhitam v preteženim meszu na Savi bliso Sagreba potopila, v ſhko do, koj ko je nesrezho ſvedila, poplazhala.

Nekteri ſo pa, kteri ſe sanashajo in pravijo: „nobeden ne vé, de bi bilo per naš kadaj pogorélo. Bog, in sveti Florijan me bo ſe tudi sanaprej obvaroval.“ — Prav je, de ſe Bogu priporozhujemo, v boshjih rokah je vſe, in pa tudi ta drushba. Bog je tiftim, kteri ſo to drushbo napravili, to pamet in te miſli dal, na tako lahko visho ſe velikih nesrezh obvarovati. — Mi smo pa tudi dolshni ſe po pameti ravnati, in ona naš uzhi, de v téj drushbi s majhnim ſami ſebi in ſvojimu blishnimu veliko dobriga moremo storiti, in de nam ni treba smeraj v nevarnosti in ſtrahu ſavolj nesrezhe ſhveti.

Oſkerbniki, iroſi in taki, kteri imajo otrozhje denarje v ſvojim pohishtvu, ſo pa zlo per ſvoji vedi dolshni, take pohishtva ſavarovati, de ſe ſvojo neskerbnostjo drusih ljudi nesrezhnih ne storé, ſa ktere ſkerbeti ſo dolshost na-se vſeli.

Koliko lét ſvojiga ſhivljenja bi ſi marsikter ſkerben gospodar prihranil, ki ga tako vedno ſtrah ognja is ſladkiga ſpanja plashi! Kdor ſe pa v bratovšnjo sapishe, ſe ſe ſmirnim ſerzam po nozhi Bogu priporozhí in pokoj vſhiva, kér vé, de je ſebe, ſheno in otroke berashke palize obvaroval.

Stopite tadaj vſi hishni gospodarji, kteri ſhe niſte sapisani, v bratovšnjo f. Florjana!

K. Loker.

De bodete pa ſposnali, kako modra in dobra je ta drushba, in de bodete, zhe ſe va-njo ſapifhete, ſvoje dolshnosti vedili, bodemo drugo pót poſtave po go-relske bratovſhnje v Gradzu v téh novizah natifnili.

KMETIJSKA SHOLA.

(Na dalje.)

Šhéfto nedeljo.

Per kmetiji potrebno orodje in delovna roba.

Hoz'te kmetijſvo popravlјat,
In ſi ſemljifhe poboljſhat',
Imejte pravno orodje;
Slabotna roba vam ſhkodje.

Ako ſo njive ſ-orane,
Ko de b' jih ſvinje rasrile,
In le na pol ſabranane,
Semena ne bojo vernile.

Pervo potrebno delo je, ſemljo obdelavati in premetavati, to je, jo k ſraku ali luſtu in k ſolnzu obrazhati, de nam samore ſhivesh doneſti.

Od ſazhetka ſvetá ſo imeli ljudjé ſamo lopato in kopalo ſa obdelovanje ſemlje. Š temi ſe da ſizer vſako poljsko delo dobro storiti. Ker je pa delo na rokah prepozhasno bilo, ſo ljudjé ſkufhali, kakó bi mogli delo ſ ſhivino hitreji opravljati, ter ſo ſ ſhasama drevo ſnashli.

Drevo ali plug je per kmetiji nar potrebejši orodje. Š drevesam ſe ſemlja drobi, obra-